

Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

ГАСЦІНЕЦ

№ 6 (195) КРАСАВІК 2015 ГОДА

БЕЛАРУСКАЯ ПРЫМАЎКА

Вясною бывае тры зазімкі: на пупушку, на лягушку і на кукушку.

НАШЫ ЗАРОБКІ

ТОЛЬКІ НА ТРЭЦІ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ ВЫПЛАЧВАЮЦЬ ЗАРОБКІ

Па выніках сакавіка Нацыянальны статыстычны камітэт засведчыў, што на Віцебшчыне адны з самых вялікіх запазычанасцяў па заробкам: іх маюць больш 200 прадпрыемстваў з 518 даўжнікоў па краіне. Кепская сітуацыя з выплатамі заробкаў і ў сельгаспрадпрыемствах Гарадоцкага раёна.

Па даследуемых Нацстаткамітэтам арганізацыям у Рэспубліцы Беларусь на 1 красавіка 2015 года ў 518 арганізацыях мелася пратэрмінаваная запазычанасць па заработнай плаце перад 90,8 тыс. работнікаў. Сума пратэрмінаванай запазычанасці склала 318,8 млрд. рублёў, або 1,8 працэнта ад фонду заработнай платы па рэспубліцы за люты 2015 года.

Па стану на пачатак красавіка ў Гарадоцкім раёне тыя ж самыя сельгаспрадпрыемствы маюць даўгі па заробках, што і на пачатку сакавіка: ААТ "Гарадоцкі льназавод", КУСГП імя Дзімітрава, КУСГП "Сцяпанавічы". ААТ "Гарадоцкі РАПЗ", КУСГП імя Свердлава і СГУП "Паўночны". Не маюць даўгоў толькі: філіял "Віраўлянскі" канцэрна "дзецкасельскі", "Улішыцы-Агра" Беларускай чыгункі і Гарадоцкая птушкафабрыка.

Сярод сельскіх раёнаў паўночнага края,дзе сельгаспрадпрыемствы значна драбнейшыя, колькасць даўжнікоў пачынаецца ад 10 прадпрыемстваў, пры гэтым найбольшая колькасць даўжнікоў у Талачынскім – 14 і Мёрскім -- 16 раёнах.

Л. Антонаў

НАША СПАДЧЫНА

УСТАЛЁЎВАЮЦЬ ПОМНІК ПАЭМЕ "ТАРАС НА ПАРНАСЕ"

25 красавіка ў цэнтральным скверы Гарадка пачалі ўсталёўваць помнік славутай паэме "Тарас на Парнасе", аўтарам якой з'яўляецца Канстанцін Вераніцын – ураджэнец Гарадоччыны.

У гэтую суботу ў цэнтральным парку Гарадка пачалі ўсталёўваць помнік паэме "Тарас на Парнасе", які быў дэмантаваны напрыканцы лістапада 2014 года. Помнік усталёўваецца на новы пастамент і гэта праца не аднаго дня.

Нагадаем, што першапачаткова ў аўральным тэмпе помнік быў усталяваны амаль на зямлю за дзень да абласных "Дажынак -- 2014", якія прайшлі ў Гарадку 27-28 верасня. Тады помнік быў ўзяты ў арэнду на два месяцы і вернуты гаспадарам ААТ "Ліцейны двор" напрыканцы лістапада.

Гэта непрывабная гісторыя набыла агульнанацыянальны рэзананс. Мясцовыя ўлады прынялі захады, каб знайсці мецэната для вяртання помніка ў Гарадок.

Насустрач уладам пайшоў расійскі канцэрн "Дзецкасельскі", які набыў помнік паэме "Тарас на Парнасе". Філіял "Віраўлянскі" замежнага прадпрыемства "Дзецкасельскі" самае эфектыўнае прадпрыемства раёна, дзе з выкарыстаннем самых сучасных тэхналогій дасягнулі нябачных для Гарадоччыны надоеў малака.

Менавіта пра дабрачынны крок расійскага канцэрна і будзе хутка нагадваць шыльда, каля помніка паэме "Тарас на Парнасе" ў нашым райцэнтры.

Леанід Гаравы

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

РЫНАК ПРАЦЫ

ЗАРОБКІ НА ВАКАНСІЯХ РОБЯЦЬ РАБОТНІКАЎ ДАРМАЕДАМІ

У Гарадоцкім раёне сфармавалася ўстойлівая тэндэнцыя, калі для афіцыйных беспрацоўных не маецца дастатковай колькасці працоўных месцаў. Пры гэтым прапануемыя заробкі на 80% не дазволяць выплаціць падаходны падатак, які мусяць будуць плаціць утрыманцы.

Навіны з раённага рынка працы сведчаць аб някчэмнасці існуючай сацыяльна-эканамічнай сістэмы, якая была створана за апошнія дваццаць гадоў. Краіна апынулася ў глыбокім крызісу, які найбольш адчуваюць жыхары глыбінкі. Аналізуемы рынак працы ў Гарадоцкім раёне вельмі падобны на аналагічныя рынкі працы ў сельскіх раёнах Віцебскай вобласці.

Па стану на 17 красавіка ў агульнанацыянальнай базе вакансій па Гарадоцкаму раёну ёсць 36 вакансій на 78 працоўных месцаў, з якіх толькі ў Гарадку прысутнічае 15 вакансій на 40 працоўных месцаў. Пры гэтым колькасць афіцыйных беспрацоўных у лютым дасягнула 111 чалавек. Калі ў папярэднія перыяды асноўным трымальнікам працоўных месцаў быў Гарадоцкі лясгас, то зараз яго доля склала менш трэці прапануемых месцаў – 23. На другое месца выйшла унітарнае прадпрыемства "Паўночны" (Пальмінка), дзе маецца 19 месцаў, далей філіял "Віцебчанкі" – 12 месцаў.

Гэтыя прадпрыемствы, дзе галоўную ролю выконвае дзяржава, прапануюць працу на 80% з заробкамі меншымі 3,5 мільёна. Самыя вялікія заробкі, якія вышэй сярэдняга заробка па раёну ў 4 млн. 257 тысяч рублёў, маюцца толькі на чатырох працоўных месцах. На свінагадоўчым комплексе двум трактарыстам-машыністам прапаноўваецца па 4,5 млн. рубл., у ААТ "Гарадоцкі РАПЗ" заробак у 4, 697 млн. рубл. прапануецца галоўнаму бухалтэру і інжэнеру. Пры гэтым для галоўнага інжэнера дастаткова сярэдне-спецыяльная адукацыя – тыпу Гарадоцкага агратэхнічнага каледжа.

Гэта сітуацыя з заробкамі дзіўная ў святле імкнення існуючага рэжыму атрымаць з непрацуючых грамадзян збор у памеры 20 базавых велічынь – 3,6 млн. рубл. за 2015 год.. Атрымліваецца, што такі падатак з працуючых у раёне здолеюць выплаціць толькі тыя, у каго пры наяўнасці двух дзяцей заробак істотна вышэй 3,5 млн. рублёў. Астатнія ж працаўнікі асабліва ў сельскай гаспадарцы па сваіх даходах будуць ў статусе ўтрыманцаў. Праўда, даплачваць падаткі да 3,6 млн. рублёў за год ім не трэба, бо іх "утрымлівае" дзяржава, прадстаўляючы такую працу з такімі заробкамі.

Вось і думайце, хто у краіне будзе дармаедаму святлеісную чайдзяржаўнай палітыкі па барацьбе з утрыманцамі.

Леанід Гаравы

ДОБРАЎПАРАДКАВАННЕ

РЭКЛАМА НЕЗАКОННА РАЗМЕШЧАНА НА СЛУПАХ

Рэклама ад "Засоні", добраўпарадкавання пахаванняў, продажы кватэр і г.д. незаконным чынам размясцілася на слупах у цэнтры Гарадка.

Пасля "Дажынак" цэнтр Гарадка набыў прыстойны выгляд, радуючы жыхароў чысцінёй. Новыя дарогі, адрамантаваныя дамы, новыя слупы -- сведчанне вялікай працы па добраўпарадкаванню нашага райцэнтра. Але цывілізаваны выгляд горада псуюць рэкламныя аб'явы, якія з'явіліся на слупах у Гарадку.

Несанкцыянаванае размяшчэнне рэкламы адметнасць нашага часу. Рэклама аб паслугах па ўстаноўцы вокнаў, дзвярэй, рамонце ван і г.д. даўно засмечваюць месцы каля пад'ездаў нашых дамоў. Праваахоўныя органы не асабліва змагаюцца з гэтай пачварнай з'явай і грамадзяне месцамі на пад'ездах устанаўліваюць дошкі, на якія магчыма размясціць рэкламу.

Іншая сітуацыя склалалася з цэнтрам Гарадка. Пасля яго рэканструкцыі ў цэнтры засталося толькі адно месца, дзе магчыма грамадзянам бясплатна размясціць рэкламу. Гэта месца – каля "Мясной лаўкі" па вул. Савецкай, дзе раней была дошка ганьбы мясцовых камунальнікаў. Тры іншыя месцы для бясплатнай рэкламы – на рынку, каля аўтастанцыі і на скрыжаванні вуліц Валадарскай і Чырвонаармейскай – пасля "Дажынак" так і не адноўлены.

Вось і сталі арганізацыі, грамадзяне зацікаўленыя ў рэкламе размяшчаць рэкламу на сценах дамоў, на слупах. Найбольшую актыўнасць у Гарадку праявілі распаўсюджвальнікі рэкламы ад віцебскай "Засоні", якая займаецца чысткай і рэстаўрацыяй падушак. Рэклама гэтай арганізацыі размешчана на кожным слупу на скрыжаванні вуліц Валадарскай і Чырвонаармейскай, а таксама ў шматлікіх месцах райцэнтра.

Дадумаліся распаўсюджвальнікі незаконнай рэкламы размясціць яе і каля дзвярэй Гарадоцкай падатковай інспекцыі.

Безумоўна арганізатары гэтай незаконнай рэкламнай дзейнасці, якая засмечвае райцэнтр, павінны былі б адказаць у адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам. Адпаведна заканадаўства рэкламныя аб'вы магчыма размяшчаць толькі ў месцах вызначаных мясцовымі райвыканкамам. Самаўпраўнае размяшчэнне рэкламы ля пад'ездаў, на слупах з'яўляецца адміністрацыйным праваапарушэннем.

Але безумоўна і тое, што для бясплатнай рэкламы ў Гарадку павінны быць усталяваны яшчэ тры-чатыры рэкламных стэнда. Рэдакцыя ж сайта гатова стварыць рубрыку "Аб'вы" для бясплатных аб'яў грамадзян і арганізацый. Маючыя патрэбу ў рэкламе могуць звяртацца на мэйл: 250318@list.ru

Леанід Гаравы

ДЗІЎНАЕ МАЛАКО

ПАМЫЛКОВАЯ ІНФАРМАЦЫЯ, ЯКАЯ ВЫКЛІКАЕ ЗДЗІЎЛЕННЕ

“Гарадоцкі веснік” па даных упраўлення райсельгасхарча прадставіў чытачам памылковую інфармацыю аб валавай вытворчасці малака сельгаспрадпрыемствамі раёна ў сакавіку 2015 года.

Гарадоцкая раёнка з перыядычнасцю прыкладна два разы ў месяц прадстаўляе інфармацыю аб валавай вытворчасці малака па Гарадоцкаму раёну па даных упраўлення райсельгасхарча. Параўнанне дадзеных гэтай інфармацыі за 16 сакавіка і 30 сакавіка выяўляе шматлікія несуразнасці, якія сведчаць аб памылковасці даных па вытворчасці малака сельгаспрадпрыемствамі раёна ў сакавіку.

Па-першае, выклікае здзіўленне, што флагман малочнай вытворчасці ў раёне філіял “Віраўлянскі” канцэрна Дзецкасельскі за апошнія паўмесяца не толькі не дадаў малака да сваіх паказчыкаў, але і змінусаваў на 360 тон: з 32510 тон да 32150 тон.

Па-другое, сельгаспрадпрыемства “Улішыцы-Агра” Беларускай чыгункі павялічыла вытворчасць малака толькі на 25 тон за паўмесяца, калі з аранейшыя аналагічныя перыяды дадавала не менш 400 тон. І гэтыя сціплыя 25 тон паказаны пры далейшым росце надоеў ад каровы на 0,46 кг і дасягненні 11,02 кг удоя на карову за суткі.

Па-трэццяе, у гэтай інфармацыі памылкі аб вытворчасці малака датычацца яшчэ трох прадпрыемстваў раёна. КУСГП імя Свярдлова па выніках сакавіка зменшыла вытворчасць малака з 3200 тон да 3100, ААТ “Гарадоцкі РАПЗ”, якое дэманструе спад вялікі вытворчасці малака ў гэтым годзе атрымаў 30 сакавіка 5000 тон, а па стану на два тыдні раней было 5084 тоны. І нарэшце аказваецца, што ў КУСГП імя Дзімітрава нічым не займаліся па вытворчасці малака ў другой палове сакавіка: як было надоена 4594 тоны малака, так яны і засталіся на канец месяца.

У гэтым выпадку з памылковасцю інфармацыі для чытачоў відавочна, што наблыталі або ў ва ўпраўленні райсельгасхарча або ў рэдакцыі. Для чытачоў жа жадаема даваць праўдзівую інфармацыю, каб не было ад яе здзіўлення, як ад першакрасавіцкага жарта.

Леанід Гаравы

КРЫМІНАЛ

ЗАКОПАЛ ДЕТСКОЕ ПИТАНИЕ

Директор Витебского плодоовощного комбината закопал 15 тонн просроченного детского питания. Возбуждено уголовное дело.

Чтобы избежать наказания за плохое сокращение складских запасов директор ОАО «Витебский плодоовощной комбинат» приказал подчиненным закопать детское питание с истекшим сроком годности, а также более 10 тонн стеклобоя. Сейчас он работает в Городокском районе на руководящей должности.

Ущерб, причиненный предприятию подобными действиями, составил порядка 200 миллионов рублей. Правоохранительные органы квалифицировали подобные действия теперь уже бывшего директора комбината как преступление, предусмотренное частью 3 статьи 426 (превышение служебных полномочий) УК, сообщает официальный представитель УСК по Витебской области Инна Горбачёва.

Сейчас расследование данного уголовного дела продолжается. Отдельное внимание в его ходе уделяется установлению причин и условий, способствующих совершению преступления. Вскрываются факты бесхозяйственности и безразличного отношения к имуществу предприятия. Кроме того, следствием оценивается вред, причиненный окружающей среде при захоронении отходов в несанкционированном месте.

По нашей информации в тот период ОАО «Витебский плодоовощной комбинат» возглавлял Ростислав Гошко, который сейчас является председателем Городокского райпотребсоюза с 2014 года. В прессе была в свое время озвучена неприятная история с обнаружением куска стекла в детском питании, которое было произведено комбинатом в ноябре 2013 года.

Л. Антонов

СУДОВАЯ СПРАВА

АСУДЗІЛІ БЕЗ АДВАКАТА, НЕ ЗАДАВОЛІЎШЫ ХАДАЙНІЦТВЫ

Падставай для адміністрацыйнай справы, якую разглядаў Гарадоцкі райсуд, стаў запіс у кнізе скаргаў, зроблены сябрам Партыі БНФ Леанідам Аўтуховым. Ён параўнаў начальніка раённай управы па працы, занятасці і сацыяльным забеспячэнні Пятра Прасолава з «тэрарыстам у Луганску і Данецку». Суд прызначыў пакаранне – 30 базавых штрафу.

Судзіць Леаніда Аўтухова пачалі яшчэ 30 сакавіка. 9 красавіка суддзя Аляксандра Носава вынесла пастанову пра штраф. За гэты час у Гарадоцкім РАУС паспелі памяняць абвінавачанне супраць актывіста.

Запіс, які стаў падставай для судовага разбіральніцтва, з'явіўся пасля таго, як Аўтухова знялі з уліку па беспрацоўі ў цэнтры занятасці. Актывіст перакананы, што гэта было незаконна. І зрабіў запіс у кнізе скаргаў, хочучы падкрэсліць, што начальнік раённай управы па працы, занятасці і сацыяльным забеспячэнні спадар Прасолаў падтрымлівае несправядлівае рашэнне. Аднак чыноўнік убачыў у словах пра "тэрарыста ў Луганску і Данецку" абразу, распавёў Леанід Аўтухоў:

"Я хацеў, каб на запіс у кнізе скаргаў звярнула ўвагу начальства Пятра Прасолава. А ён напісаў заяву ў міліцыю. На мяне склалі пратакол паводле адміністрацыйнага артыкула 9.3 — за «абразу, свядомае прыніжэнне гонару і годнасці асобы, выказанае ў непрыстойнай форме». 30 сакавіка распачаўся суд, і ў першы ж дзень суддзя Аляксандра Носава абвясціла перапынак больш як на тыдзень. Не паведаміўшы пра гэта падчас працэсу, яна пастанавіла адправіць пратакол на дапрацоўку ў райаддзел міліцыі. Я даведаўся пра гэта выпадкова, калі прыйшоў у суд больш падрабязна вывучыць матэрыялы справы. А іх там ужо не было."

Суддзя сказала спадару Аўтухову зайсці да яе па абедзе 3 красавіка. Маўляў, матэрыялы справы ўжо будуць у яе. Аднак тут жа ў суд з'явіліся міліцыянты і заявілі, што склалі на актывіста новы пратакол - ужо па іншым артыкуле — 23.5 КаАП за «абразу службовай асобы пры выкананні службовых паўнамоцтваў асобай, не падначаленай па службе».

Пра лёс першага пратаколу і першай сваёй справы Леаніду Аўтухову засталося толькі здагадвацца – у пачатку судовага пасяджэння 8 красавіка суддзя сказала, што ранейшай справы няма, і што яна разбірае ўжо новую.

"У маім запісе не было ніводнага нецэнзурнага слова, аднак міліцыянты спярша склалі пратакол менавіта з такім абвінавачаннем. Суддзя адправіла дакументы "на дапрацоўку". Аднак ніхто нічога дапрацоўваць не стаў. У міліцыі проста склалі іншы пратакол", - працягвае Леанід Аўтухоў.

Падчас судовага працэсу ён хадайнічаў, каб у якасці сведак выклікалі капітана міліцыі Собалева, які склаў новы пратакол, нават не ўзяўшы тлумачэнняў. Аднак суддзя не задаволіла ні гэтае хадайніцтва, ні яшчэ 4 хадайніцтвы, з якімі звяртаўся Л.Аўтухоў. Істотна, што адно з іх тычылася ўдзелу ў працэсе адваката. Таму актывіст лічыць, што суд незаконна пазбавіў яго права на абарону:

"8 красавіка, калі суд распачаўся ўжо па новым пратаколе, я ўсё ж вырашыў звярнуцца па дапамогу адваката. Заявіў пра гэта на судзе, і суддзя Аяксандра Носава абвясціла перапынак на адны суткі. Пошукі адваката я пачаў у Віцебску, але ў адвакацкай канторы вольных адвакатаў не было. Вярнуўся ў Гарадок, знайшоў адваката, але гэтая спадарыня была вольная 9 красавіка толькі з 16 гадзін. Яна пагадзілася мяне бараніць, але зранку на працы яе не было, і дамову заключыць я не змог. Суд распачаўся ў 14, я папрасіў дадатковы перапынак, каб да 16 прыйсці да адваката па дамову. Але суддзя сказала, што чакаць не будзе. Перадтым яна спытала меркаванне на гэты конт у Пятра Прасолава, і той сказаў "не трэба цягнуць ката за хвост".

Леанід Аўтухоў упэўнены, што яго судзілі з парушэннямі заканадаўства і ягоных правоў. А яшчэ ў тым, што ягоныя правы былі парушаны і падчас зняцця з уліку па беспрацоўі, і яшчэ раней – калі ў 2008 годзе яго скарацілі перад выбарамі ў Палату прадстаўнікоў, куды ён балатаваўся. З тае пары ён меў больш за 40 спробаў уладкавацца на працу, але гэта яму так і не ўдалося, у тым ліку з дапамогай рэгіянальнага цэнтру занятасці.

http://spring96.org

ПРАВАПАРАДАК

ПРАСІЎ ВЫРАТАВАЦЬ АД ДАМАГАННЯЎ ДАМЫ

Былы ваенны, а цяпер 51-гадовы адстаўнік, патэлефанаваў у міліцыю а пачатку 12-й ночы і папрасіў абараніць яго ад нахабных дамаганняў дамы. Пра гэта паведаміла газета “СБ – Беларусь Сегодня”

Аператыўная група неадкладна выбыла на месца надзвычайнага здарэння, але ніякай дамы ў кватэры не было. Сам гаспадар быў відавочна нецвярозы і папрасіў міліцыю выдаліцца. Аператыўнікі вырашылі адкласці расследаванне да раніцы.

Намеснік пракурора Гарадоцкага раёна Максім Зіновік распавядае:

- На жаль, раніцай былы ваенны таксама не змог успомніць, хто яго дамагаўся і куды ён тэлефанаваў. Але не хаваў: быўшы нападпітку мог зрабіць неабдуманы званок у міліцыю. Мужчыну аштрафавалі на 600 тысяч рублёў. А цяпер пракуратура прад'явіла пазоў у суд аб кампенсацыі усіх выдаткаў, звязаных з выездам опергрупы па ілжывым выкліку.

Гэта, як распавёў Максім Зіновік, не адзіны выпадак. Людзі, якія напіліся да непрытомнасці часта трапляюць у анекдатычныя сітуацыі, за якія потым даводзіцца разлічваца немаленькімі грашыма. Аналагічная гісторыя здарылася і з 64-гадовым жыхаром горада, які патэлефанаваў у райаддзел рана раніцай і паведаміў, што ў яго доме на яго ложку спіць незнаёмы чалавек.

Аказалася, што пасля самавітай дозы выпітага разам спіртнога таварыш папрасіў дазволу застацца на начлег. Гаспадар прапанаваў госцю легчы на ложак у зале, а сам працягнуў піць у адзіночку да раніцы. Пасля вечарынкі, якая зацягнулася, сябра ён не пазнаў і набраў «102».

У гэтым выпадку таксама прыйшлося раскашэліцца на штраф, а ў бліжэйшыя дні суд разгледзіць пазоў пракуратуры аб спагнанні выдаткаў РАУС. Цікава, што ў абодвух кур'ёзных гісторыях дапамогі міліцыі прасілі халасцякі.

Алена Бягунова
http://www.sb.by

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

****

Наша газета "Гасцінец" пачала размяшчацца на партале http://haradok.info ў раздзеле "Газета "Гасцінец", дзе ствараецца архіў за мінулыя гады.

****

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

КРАІНА ЧЫНОЎНІКАЎ І ЗЭКАЎ

Па інтэрнэце ходзіць шмат прапановаў, як не стаць дармаедам. Прапануюць зрабіцца інвалідам, нараджаць дзяцей, сысці ў войска... Але самы просты рэцэпт пазбавіцца «падатку на дармаедства», — гэта быць пакараным за дармаедства.

Не сакрэт, што славуты «дэкрэт пра дармаедства» яшчэ да яго прыняцця нарабіў шоргату ў асяродках збольшага законапаслухмяных беларусаў. Усе чакалі ад яго нейкіх жудасных захадаў. А на справе ён аказаўся даволі бяззубым. Не хапіла ва ўлады крэатыўнага мыслення, і ў выніку незразумела, як ён будзе працаваць.

Ад пачатку разбярэмся, што такое гэты дэкрэт з эканамічнага пункту погляду. Зараз кожны «лайдак» павінен на працягу года заплаціць у бюджэт 20 базавых велічыняў «на пакрыццё сацыяльных выдаткаў». На сёння гэта 3 мільёны 600 тысячаў рублёў, альбо прыкладна $250. Будзем лічыць у доларах, бо так атрымліваецца менш нулёў.

Паводле словаў нашага кіраўніцтва, дай Бог яму здароўя, у краіне каля 400 тысячаў дармаедаў.

400 000 x 250 = $100 мільёнаў. Менавіта на гэтую суму максімальна можа разлічваць дзяржава з «дармаедскага падатку». Сума, з аднаго боку, немалая. Але ў маштабах краіны — пшык.

Да прыкладу, за валютнакрызісны снежань 2014 года, згодна з дадзенымі Нацыянальнага банка, беларусы набылі $902 мільёна. У цэлым за 2014 год насельніцтва купіла валюты на агульную суму $10,96 мільярда, прадало — на $9,58 мільярда. Чыстая купля валюты за мінулы год склала 1,38 мільярда долараў. Карацей, «бедныя беларусы», калі паднапружацца, за адзін месяц могуць дзесяць разоў пакрыць гадавую выручку «лайдацкага падатку».

Але наўрад ці яны будуць напружвацца. Справа ў тым, што вылічыць лайдакоў практычна немагчыма. Канешне, на ўліку ў міліцыі ёсць пэўная колькасць асацыяльных элементаў, але з іх і так узяць няма чаго. Што ж да астатніх, то начальнік галоўнага ўпраўлення падаткаабкладання фізічных асоб Міністэрства па падатках і зборах Міхаіл Расолька распісаўся ва ўласным бяссіллі, паведаміўшы, што падатковая разлічвае выключна на сумленнасць грамадзянаў…

Цікава, хто прызнаецца ў дармаедстве? Нават апошні бомж, які збірае паперу ды бутэлькі па сметніцах, лічыць сябе не дармаедам, а эколагам, барацьбітом за другасную перапрацоўку сыравіны.

Канешне, падатковая будзе спрабаваць «шчаміць» дармаедаў праз зарэгістраваныя буйныя здзелкі. «У першую чаргу будуць праверены грамадзяне, якія не ўдзельнічалі ў фінансаванні дзяржаўных выдаткаў, але пры гэтым здзяйснялі дарагія пакупкі», — сказаў Расолька. Але ж пры гэтым здзелка павінна быць зусім буйной — нерухомасць альбо машына. Пры набыцці лядоўні альбо тэлевізара ні ў кага пашпарту і не запытаюцца. І я больш чым упэўнены, што кватэры не набываюць дармаеды.

Калі ўсур'ёз пачаць вылічваць «дармаедаў», то трэба наладзіць татальны кантроль над выдаткамі грамадзянаў. А гэта значыць, штат падатковай інспекцыі трэба павялічыць разоў у пяць. Збольшага, тады ўсе дармаеды стануць чыноўнікамі-падаткавікамі.

Адной з мераў, закліканых стымуляваць дармаедаў да яўкі ў падатковую, называецца тое, што ім будзе забаронены выезд за мяжу. Спадарства, гэта смешна! 70% беларусаў за мяжу не выязджалі ніколі! Гэта па-першае. Па-другое, як гэта ажыццявіць, калі ў нас адкрытая мяжа з Расіяй? Нават калі рускія з беларусамі дамовяцца пра ўзаемны абмен спісамі невыязных, то можна выехаць у Расію, а адтуль — ва Украіну і…

Па інтэрнэце зараз ходзіць шмат экзатычных прапановаў, як не стаць дармаедам. Прапануюць зрабіцца інвалідам, нараджаць дзяцей, сысці ў войска і нават стаць сябрам Саюза пісьменнікаў. Але самы просты рэцэпт пазбавіцца «падатку на дармаедства», насамрэч — гэта быць пакараным за дармаедства адміністрацыйным арыштам. Адбыццё арышту прыраўноўваецца да выплаты збору.

Адседзець 15 сутак у нашых умовах, калі «па палітыцы» праз гэта прайшлі дзясяткі, калі не сотні тысяч чалавек, гэта нават не ганьба. У пэўных палітычных колах нават лічыцца, што калі ты «на сутках» не быў, значыць, з табой нешта не так: альбо ты КДБшны агент, альбо «ты яшчэ зялёны».

Суткі ў ізалятары каштуюць недзе 70 тысячаў. Нават калі сто тысячаў пасля дэвальвацыі, нават калі максімальны тэрмін 15 сутак, то за гэта дармаед заплаціць паўтара мільёны рублёў, што на 2 мільёна 100 тысяч танней, чым падатак. Ну і, канешне, улічвайце два тыдні адпачынку па паважнай прычыне.

Карацей, дармаедам зараз два шляхі. Альбо ісці працаваць у падатковую, што аўтаматычна робіць іх чыноўнікамі, а не дармаедамі. Альбо ў кароткатэрміновыя «зэкі». Але, відавочна, што з «дармаедскага падатку» бюджэт сінявокай не надта выйграе, а можа, нават, і згубіць. І таму гэты дэкрэт — проста адпіска на патрабаванне Аляксандра Рыгоравіча «навесці парадак» у гэтай сферы.

Сяргей Пульша
«Новы час»

БЕЛАРУСЬ - РОССИЯ

ЛУКАШЕНКО И КРЕМЛЬ: ДРУЖБА ДРУЖБОЙ, А ПАРАДЫ ВРОЗЬ

Белорусский президент 18 апреля раскритиковал «политиков, которые сегодня амбициозно отказываются приехать на празднования в Москву, хотя раньше и обещали». При этом выяснилось, что и сам он на параде 9 мая в российской столице присутствовать не будет.

Но тут дело не в амбициях, а в законе, пояснил Александр Лукашенко: «В Беларуси по Конституции, кроме главнокомандующего, никто не может принимать парад». А он у нас тоже 9 мая. Вместе ведь, как говаривал белорусский лидер, в окопах гнили.

Правда, в Основном законе Беларуси слова «парад» нет вообще. Еще один пикантный момент заключается в том, что в начале марта ряд авторитетных российских ресурсов со ссылкой на Юрия Ушакова, помощника президента России, сообщил: Лукашенко дал предварительное согласие на участие в параде по случаю 70-летия Победы в Москве.

Путин не увидит на трибуне ни Обамы, ни Лукашенко

Возможно, журналисты тогда не так поняли Ушакова. Не исключено, что Лукашенко пообещал лишь в принципе появиться на майских торжествах. И от этого он не отказывается. Общаясь с журналистами в Минске на субботнике 18 апреля, глава государства сообщил, что, скорее всего, прибудет в Москву 7-8 мая и может участвовать в церемонии возложения венков к могиле Неизвестного солдата.

Но факт то, что 9 мая Владимир Путин не увидит рядом на трибуне ближайшего союзника, равно как и многих мировых лидеров, которые и в самом деле из принципа («амбициозно») отказались от участия в столь важном для Кремля мероприятии в знак протеста против антиукраинской политики российского руководства.

В ряду таких отказников — Барак Обама, Дэвид Кэмерон, Дональд Туск и прочие крупные деятели демократического мира. Так что Лукашенко в этом плане попадает в весьма приличную кампанию (хоть и с иной вербальной мотивацией).

Шутки шутками, но таким образом белорусский официальный лидер вольно или невольно добавляет еще один штрих в пиаровскую картину дистанцирования Минска от Москвы.

Показательно, что ряд российских интернет-СМИ тут же выстрелил заголовками типа «Лукашенко отказался приехать в Москву на 9 Мая».

Здесь ключевое слово — «отказался». Дипломатичную мотивацию белорусского лидера (типа: я верный союзник, но просто занят дома) проигнорировали. Это кладется в русло довольно популярного ныне в российском медиапространстве тезиса о «тихой измене Батьки».

Вместо георгиевской ленточки — «Цветок Великой Победы»

Ну, насчет измены они загибают, а вот позиционирование, в том числе и в плане символики, налицо. Еще одним показательным штрихом станет, судя по всему, негласный отказ от использования на День Победы в Беларуси гвардейских/георгиевских ленточек, ставших отличительным знаком сепаратистов на Донбассе.

Распространения этой символики в связи с праздником 9 Мая в Беларуси постарались избежать уже год назад. Тех товарищей (из торговых сетей, например), что не сразу въехали в новый политический контекст, властям пришлось аккуратно поправить.

Ныне же вертикаль без шума и пыли работает над тем, чтобы повсеместно были ленточки красно-зеленые, в цветах нынешнего белорусского государственного флага, с яблоневым цветком (победный май — время цветения).

Массовое производство такого аксессуара под названием «Цветок Великой Победы» наладили на могилевском ОАО «Лента». Минторг рекомендовал всем сотрудникам организаций торговли, бытового обслуживания и общественного питания украсить такой бутоньеркой форменную одежду на праздники. Скорее всего, ленточки будут раздавать и всем желающим.

Этот символ в начале года придумал и показал президенту БРСМ. У национально ориентированной оппозиции как БРСМ, сделанный по матрице комсомола, так и сама официальная символика (при том что в начале 90-х государственным был исторический бело-красно-белый флаг) не вызывают восторга.

Но в этой конкретной ситуации даже идейные противники Лукашенко убеждены: уж лучше красно-зеленая ленточка, чем черно-оранжевая.

У белорусской независимости слабая база

У белорусского президента наверняка уже работают в полную силу предвыборные соображения. Предпочти он 9 мая Москву Минску — оппозиция сразу бы заклеймила как сателлита Кремля.

Другое дело, что, хотя суверенная символика и важна, самостоятельность страны определяется отнюдь не только тем, чтобы ввести иные ленточки да в мундире главнокомандующего принять свой отдельный парад…

По причине колоссальной финансово-экономической зависимости от России белорусские власти не могут поставить заслон ее агрессивной пропаганде, которая де-факто работает на разрушение и без того слабой пока белорусской идентичности, создает плацдарм для гипотетического аншлюса.

Наметившийся курс на белорусизацию сверху (риторика властей, наглядная агитация, некий простор для культурных инициатив и пр.) чересчур робок, непоследователен (хотя и это лучше, чем ничего).

Раскрепощения гражданского общества, политизации белорусов власти, похоже, боятся больше, чем зеленых человечков Путина.

Но независимость страны могут обеспечить и отстоять лишь свободные, сознательные граждане, а не серая затурканная биомасса, которую воспроизводит нынешняя система.

Александр КЛАСКОВСКИЙ
«Белапан»

ГУЧНАЯ СПРАВА

ЯК КРАЛІ Ў БЕЛКААПСАЮЗЕ

У Мінску ідзе гучны працэс па справе саюза спажывецкіх кааператываў.

Судзяць адразу шасцярых: ужо былых кіраўнікоў Белкаапсаюза і бізнэсоўцаў. Адны, як даводзіць пракурор, бралі хабар, другія яго перадавалі. У справе фігуруюць сотні тысяч даляраў.

Судзяць былых кіраўніка Белкаапсаюза Сяргея Сідзько, начальніка ўпраўлення капітальнага будаўніцтва Белкаапсаюза Дзмітрыя Калодзезнага і яго намесніцу Элеанору Сізук, намесніка дырэктара фірмы «Адонісбудсэрвіс» Уладзіміра Ленскага, дырэктара фірмы «Саната¬Буд» Аляксандра Драранькова, грамадзяніна Украіны Андрэя Турчанку. Сідзько і Турчанка — за кратамі, астатнія прыходзяць на суд з дому.

Аматар віскі ў рангу міністра

Белкаапсаюз — дзяржаўная арганізацыя, якая валодае вялізнай маёмасцю па ўсёй краіне. Гэта сетка крамаў і кавярняў, будаўнічыя і транспартныя арганізацыі і яшчэ шмат іншага. Вялікая бізнэс¬-імперыя, у якой занята больш за 80 тысяч чалавек. А кіраўнік гэтай «імперыі» прыраўняны па статусе да міністра.

Сяргея Сідзько абвінавацілі ў тым, што ў змове з Дзмітрыем Калодзезным лабіраваў інтарэсы прыватных фірм пры заключэнні дамоў на будаўніцтва і рамонт белакаапсаюзаўскіх аб'ектаў. За гэта абодва атрымлівалі грошы ад удзячных бізнэсоўцаў.

З 2010 па 2013 Сідзько паспрыяў заключэннюкантрактаўнабудаўніцтва крам у Лідзе, Любані, Жлобіне, на будаўніцтва халадзільнага склада ў Мінску, на рамонт у вучэбных карпусах Полацкага гандлёва-¬тэхналагічнага каледжа. Гэта толькі частка эпізодаў. І каля двух дзясяткаў сустрэч, падчас якіх перадаваліся грошы — у суме больш за $ 100 тысяч. Калодзезнаму перадавалі значна меншыя сумы.

Грошы перадаваліся пры пасярэдніцтве Ленскага. А разам з грашыма Ленскі «ад сябе» перадаваў Сідзько віскі: па адной, дзве, тры бутэлькі. Агулам не менш за 17.

Муляж паўмільёна даляраў

Паводле абвінавачвання, у 2011 Калодзезны ўступіў у змову з Андрэем Турчанкам. Прапанаваў украінцу знайсці пакупнікоў на аб'екты Белкаапсаюза: адміністратыўны будынак на вуліцы Татарскай, дзіцячы садок на Партызанскім праспекце ў Мінску і дзіцячы лагер у Мінскім раёне. Але была ўмова: пакупнік мусіў частку грошай аплаціць праз банк, а рэшту аддаць гатоўкай.

Турчанак сам даць рады ў такой справе не змог і звярнуўся да супрацоўніцы агенцтва па нерухомасці Браздзецкай: паабяцаў узнагароду за пошук кліента. Яна і адшукала — кампанію «БелЛПЗ». За будынак на Татарскай пакупнік мусіў $ 1,1 мільёна пералічыць на рахунак Белкаапсаюза, а $ 500 тысяч перадаць на рукі для хабару. Турчанка тады узяў $ 5000 задатку, а рэшту пакупнікі паклалі у банкаўскую ячэйку — нібыта для гарантыі. Як вынікае, бізнэсоўцы звярнуліся ў КДБ. І калі клалі грошы ў банк, гэта быў муляж — несапраўдныя даляры. А пасля, у ліпені 2013, прайшлі арышты.

Браздзецкую, між іншым, таксама будуць судзіць. Спачатку яе справу збіраліся разглядаць асобна, але суддзя вырашыў далучыць да гэтай. З наступнага пасяджэння лава абвінавачаных папоўніцца…

«Раскайваюся»

«Абвінавачанне зразумелае. Не прызнаю цалкам ні па адным з эпізодаў», — заявіў Сяргей Сідзько. У тон яму вымавіў і Драньковў: «Абвінавачанне не прызнаю ў поўным аб'ёме».

Калодзезны прызнаў, што грошы браў, але нікому не спрыяў. Ленскі і Сізук адпірацца не сталі.

Падрабязную пазіцыю кожнага з абвінавачаных можна будзе пачуць толькі падчас іх допытаў у працэсе.

* * *

Бацька немаўляці

Дзмітрый Калодзезны нарадзіўся ў 1976. Жанаты. Гадуе сыноў: аднаму 7 гадоў, другому паўгода. Цяпер працуе майстрам у будаўнічай кампаніі.

Вінавацяць у злоўжыванні службовымі паўнамоцтвамі (да 6 гадоў калоніі); атрыманні хабару (да 10 гадоў калоніі з канфіскацыяй); падбухтораванні да дачы хабару (да 7 гадоў калоніі).

Уладкавалася ў сенатара

Элеанора Сізук нарадзілася ў 1969 у Ташкенце. Грамадзянка Беларусі. Мае вышэйшую адукацыю. Замужам. Мае двух сыноў. Цяпер працуе ў «АмкадорБелвар», які належыць сенатару Шакуціну. Вінавацяць у атрыманні хабару (да 7 гадоў калоніі з канфіскацыяй); атрыманні незаконнага ўзнагароджвання (да 5 гадоў калоніі).

Купіў дом на Канарах?

Сяргей Сідзько нарадзіўся ў 1956 у Брэсце. Працаваў на Брэсцкім заводзе бытавой хіміі, быў старшынёй праўлення Брэсцкага аблспажыўсаюза. У 2009 прызначаны кіраўніком Белкаапсаюза. Жанаты. Мае сына і дачку.

«Дайшло да таго, што Сідзько купіў і аформіў на дачку дом на Канарскіх астравах. Напэўна, у спадзяванні, што праваахоўныя органы там яго не дастануць. За продаж будынка ў цэнтры Мінска патрабаваў хабар аж у паўмільёна даляраў», — заявіў летась Лукашэнка пра гэтую справу. Праўда, на судзе дом на Канарах пакуль не ўсплыў.

Адвакат хадайнічаў, каб Сідзько змянілі меру стрымання альбо вызвалілі пад заклад. У якасці закладу жонкапрапанавала свäютрохпакаёўку (67 м2) у Брэсце. Але суддзя адмовіў.

Сідзько вінавацяць у злоўжыванні службовымі паўнамоцтвамі (пагражае да 10 гадоў зняволення) і атрыманні хабару (да 15 гадоў з канфіскацыяй).

Сяргей Макарэвіч
«Наша Ніва»

ПЛАКАЛЬЩИКИ

ПОЧЕМУ ОФИЦИАЛЬНЫЕ ВЛАСТИ БЕЛАРУСИ УПОРНО ОТКАЗЫВАЮТСЯ ПРОВЕСТИ ЧЕСТНЫЕ ВЫБОРЫ?

Плакальщики – специально нанятые люди, задача которых голосить на похоронах. Поскольку в последние годы избирательные кампании в Беларуси каждый раз превращаются в похороны надежд на народовластие, на нормальное развитие страны, то у нас в этой старинной профессии появились настоящие виртуозы.

На политическом календаре – «президентские выборы», и несменяемый секретарь Центризбиркома Николай Лозовик заголосил: «Разобщенность оппозиционных сил…»; «Нам бы хотелось, чтобы представители оппозиции более активно включились в подготовку к президентским выборам…», «Выборы для избирателей тогда становятся интересными, когда озвучиваются разные точки зрения, когда в них участвуют различные политические силы…»

Лозовик страдает и в газетах, и на телеэкране, и на интернет-сайтах. Мол, как ответственно подходят к выборам провластные БРСМ и «Белая Русь» и как безответственно – оппозиция! Ну нельзя так, надо думать о людях!

Изверелась вся и глава Центризбиркома Лидия Ермошина. Потому что нет интриги в выборах, нет к ним должного интереса, бездействуют оппозиционные партии и общественные объединения! «Такое сумеречное молчание необъяснимо и недальновидно», – в унисон с Лозовиком голосит Ермошина.

И чем ближе выборы – тем громче будут причитать. Потому что задача плакальщиков – привлечь к похоронам как можно больше внимания, создать массовку. В древности, отрабатывая свой номер, они часто доходили до экстаза и исцарапывали себя до крови, «страдая» по покойнику, с которым даже никогда не встречались.

У нас устраивают другие «аттракционы». Например, когда голосуют… умершие (такая история, документально зафиксированная, случилась в Смолевичском районе).

Или гонки с избирательной урной и голосование на скорость. (В Витебске на прошлых выборах нашлась комиссия, где голосование на дому умудрились провести со скоростью 2 человека в минуту.)

Интеллектуалам подкидывают на размышление ребусы. Избирателей на участке 100%, приняли участие в голосовании 104%. Как такое может быть? А ведь было. В том же Минске – неоднократно.

Есть еще аттракцион телепортации: это когда независимый наблюдатель выходит на крылечко покурить, а за это время, как потом выясняется, мимо него, но невидимыми, проходили голосовать и голосовали толпы людей.

А есть почти эротический аттракцион разглядывания, пардон, задниц членов избирательных комиссий. Это когда они склоняются дружно над столами для подсчета голосов, закрывая бюллетени своими телами, а наблюдатели вынуждены издали разглядывать только эти самые места, обтянутые юбками и брюками.

Члены комиссий потом дружно голосят: «Мы показали наблюдателям все, что могли. Чем они недовольны?..»

Вместе с ними голосят ЦИК, гостелеканалы, депутаты, разные «правильные аналитики». Про «двойные стандарты», про оппозицию, которая «не на благо страны»; про народ, который «сделал правильный выбор»… Но это работа у них такая – голосить, зазывать на похороны. В нашем случае – на похороны демократии.

И надо ли в этом участвовать, каждый решает сам.

Напомню только одну историю, чтобы потом никто не говорил, что что-то не понимал про белорусские выборы, чего-то не знал, о чем-то не догадывался.

…Вечером 19 декабря 2010 года, в день президентских выборов, если вы помните, Лидия Ермошина спешно покинула студию, из которой велся прямой эфир на телеканале ОНТ. Те, кто смотрел эфир, помнят, что главу Центризбиркома выбил из колеи вопрос ведущего Сергея Дорофеева. Наивный вопрос. Крамольный вопрос.

– Лидия Михайловна, – спросил Дорофеев. – А почему вы не можете провести выборы так, чтобы никто не мог усомниться, что Александр Лукашенко – действительно победитель? (Цитирую по памяти, но смысл был именно таким.)

Иглава ЦИК – всегда такая уверенная, знающая, опытная, категоричная и разговорчивая – просто не нашла, что ответить, практически бежала.

Конечно, потом Дорофеева отстранили от эфира. Ермошину, наоборот, поблагодарили и попросили в том же духе работать дальше. Но сколько бы теперь белорусские власти ни голосили, что Запад к нам несправедлив, что оппозиция – слаба и безответственна, что Александр Лукашенко «избран народом», вопрос-то остался. Снять его можно легко, приняв поправки в Избирательное законодательство, которые предлагает Европа, предлагает оппозиция. Это и сегодня можно сделать, срочно приняв соответствующий закон в «палате представителей» и «совете республики». Но ведь не делают. Голосят и ничего не делают.

Почему официальные власти Беларуси упорно отказываются провести честные выборы по демократическим, цивилизованным стандартам, результаты которых ни у кого не смогут вызывать сомнения?

Ответ на этот вопрос, по-моему, очевиден.

Светлана Калинкина
www.belaruspartisan.org

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: 250318@list.ru Тэл. 8-02139-4-42-52, маб. + 375(29)6723842 (V), Газета выдаецца з сакавіка 1998 г.

Падпісана да друку 30.04.2015 у 17.45 Наклад: 290 асобнікаў. Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Друкуецца на абсталяванні аднадумцаў. Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.